

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **L. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 24.10.2012 o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 3.8.2012, **o odnětí invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24.10.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 3.8.2012, kterým žalobci odňala invalidní důchod od 8.9.2012 podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 11.7.2012 již

není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 25%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 3.10.2012, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobce určena ve výši pouze 10%, a to podle kapitoly IV, položky 2a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Podle ust. § 3 odst. 2 téže vyhlášky bylo toto hodnocení zvýšeno o 10% na celkových 20% poklesu pracovní schopnosti.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že jeho zdravotní stav byl nedostatečně zjištěn a že se v současné době ještě mírně zhoršil. Je vyučen jako krejčí a pracoval v dole, poté jako řidič z povolání u ČSAD Karviná. V posledních letech pracoval jako řidič taxislužby. Zdravotní stav mu nedovoluje výkon pracovní činnosti, protože při jakékoliv námaze a stresu má bolesti slinivky a cítí celkovou slabost.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 24.10.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Ostrava (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 19.3.2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobíral invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 16.9.2011. Dne 11.7.2012 byla u něj provedena kontrola invalidity se závěrem, že již není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti byl stanoven 25% podle kapitoly IV, položky 2, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 3.8.2012, kterým žalobci invalidní důchod od 8.9.2012 odňala.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 27.8.2012 shora uvedené námítky, na základě kterých byl dne 3.10.2012 posouzen lékařem ČSSZ se závěrem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20% podle kapitoly IV, položky 2 písm. a) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. (10% podle citované položky a 10% zvýšení podle § 3 odst. 2 téže vyhlášky). Na základě tohoto posudkového hodnocení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí ze dne 24.10.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře

MUDr. K. C. a jejího nálezu z 6.6.2012, z nálezů internisty a diabetologa MUDr. M. K. ze dne 15.3.2012, 7.2.2011, 23.5.2011, 21.9.2011, 20.12.2011, 18.7.2012 a 20.6.2011, gastroenterologa MUDr. I. S. ze dne 20.10.2011, 10.5.2012, 30.5.2011, 13.9.2012 a 11.12.2012, kardiologa MUDr. Š. S. ze dne 3.10.2012, propouštěcí zprávy Nemocnice Karviná, chirurgické oddělení od 2.1.2011 – 4.2.2011 a z úplné spisové dokumentace OSSZ Karviná. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce chronické postižení slinivky břišní – stav po akutním zánětu v lednu 2011 s dyspeptickými obtížemi při dietní chybě, bez průjmů, kdy stav výživy není snížen a je nadprůměrný a jsou přítomny lehké odchylky v biochemickém vyšetření a substituční léčba trávicími enzymy je nutná. Tento stav odpovídá přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. kapitole XI, oddíl E, položce 1, písm. b), podle které pokles pracovní schopnosti hodnotila PK MPSV ČR horní hranicí 25%. Posudková komise dodala, že není důvod ke zvýšení této horní hranice, neboť žalobce je schopen pracovat s využitím získané kvalifikace a praxe jako řidič osobního automobilu v nezkráceném pracovním úvazku. Je schopen pracovat s využitím původní kvalifikace jako krejčí. Nejedná se o stav, který by odpovídal písm. c) uvedené položky, neboť nejsou přítomny průjmy s výraznou steatoreou, snížení stavu výživy či pokles hmotnosti, závažné odchylky v biochemickém či morfologickém vyšetření a nejedná se o neschopnost zvládat běžné zatížení. Posudková komise na rozdíl od lékaře ČSSZ i OSSZ za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepovažuje úplavici cukrovou II. typu, ale chronické postižení slinivky břišní. Úplavice cukrová není pankreatogenní, neboť byla prokázána půl roku před onemocněním slinivky břišní. Jedná se o lehkou formu diabetu, kdy stav je velmi dobře kompenzován při malých dávkách inzulinu a pozdní diabetické komplikace nejsou prokázány. Tento stav by sám o sobě odpovídal kapitole IV, položce 2, písm. a), dle které by činil pokles pracovní schopnosti 10%. Od doby uznání invalidity prvního stupně je zdravotní stav žalobce stabilizován a lze jej považovat za zlepšený. Žalobce je schopen pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, když invalidita byla uznána v krátkém časovém odstupu po prodělané pankreatitidě.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 24.10.2012 již nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 25% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat.

Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalších odborných lékařů – internisty, tedy lékaře z oboru nemocí, jež je

dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. K datu vydání napadeného rozhodnutí pak byl žalobcův zdravotní stav posouzen ve smyslu ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů a pokles jeho pracovní schopnosti pak byl posouzen podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posudková komise vycházela z úplné dostupné zdravotní dokumentace žalobce a podle žalobce postihla veškerá jeho zdravotní omezení uvedená v diagnostickém souhrnu. V posudku se také hlavně vypořádala s odlišným hodnocením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a zdůvodnila, proč je touto příčinou chronické postižení slinivky břišní a nikoliv úplavice cukrová, jak se domníval žalobce. V neposlední řadě taktéž posudková komise v posudku zdůvodnila svůj posudkový závěr na rozdíl od lékaře pověřeného vypracováním posudku pro OSSZ v Karvině dne 11.7.2012, tak i lékaře vypracovaného v rámci řízení o námitkách dne 3.10.2012.

Jelikož žalobce k datu 24.10.2012 neplnil zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyl invalidní, a proto mu invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.8.2012, kterým invalidní důchod žalobci v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. listopadu 2013

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček